

digt, at vi ikke saamtidig med Soldtarifsen have for os Forslag til en kommunal Formue- og Indkomstskat, thi saa først kunne vi med tilstrækkelig Sikkerhed opkræve en hensigtsmæssig Statskat paa den mindst bekostelige Maade. Den ærede Finansministers Foredrag var da saaledes i denne Henseende meget lidet overbevisende for mig. Jeg kan ikke se nogen Banfskelighed ved at erstatte disse Par Millioner Rigsdaler; thi ville De se paa Satterne, saa ville De se, at de Kasseartikler, vi skulle beholde, give os Halvdelen af hele Solden og af Acciseafgiften endogsaa mere end Halvdelen, og at det kun bliver den mindre Halvdelen, man skulde søge Erstatning for, og denne Erstatning er jeg overbevist om, at man kunde finde, dels ved en Forhøielse af Brændevinsafgiften, dels ved en Indkomstskat — ikke af 10 pCt., det tror jeg ikke vil behøves — men af 3 pCt. som i England, og at det vilde være rettest, hvis man vilde tage Formuen med i det Forhold, som den bør tages med i. Jeg skal slutte mig til det ærede Medlem for Roskilde (Hage), naar han søgte at udmale, hvilken Tilstand det vilde fremkalde i Landet at være fri for alle disse Afgifter. Det er nok muligt og tænkeligt, at de, der staa i Spidsen for Næring og Fabriker, vilde vinde derved, men naar der er Tale om de arbejdende Klasser, saa er det Intet eller Lidt, om de skulle betale 1 p. mindre i Sold for 1 Pund Sukker, men det er vigtigt, at der er nok at fortjene, at der er kraftigt Liv og Udvikling i Landets økonomiske Forhold. Ingen føler mere end Arbejderne, at der ikke er Bessjæftigelse, og Ingen har mere Fordel af, at der er livlig Efterspørgsel efter Kræfter. Jeg er overbevist om, at det i enhver Henseende er den største Bessignelse for Landet at fæste dette forstyrrende, trykkende, fornøstfærdige System af smaa Skatter bort, og jeg ser ingen alvorlig Banfskelighed dertil, naar vi for Alvor vilde tage fat paa at søge den finansielle Erstatning, vi ganske vist maatte søge.

Al. Sage: Jeg er bange for at opholde de ærede Herrer, men jeg vil dog tillade mig et Par Ord i Anledning af det meget interessante Foredrag, vi nu hørte af den

ærede Finansminister. Jeg har ikke stillet Tal op for en ny Engellst Systems-Tarif. Jeg har blot nævnt det, at man med de nævnte Tillæg vilde have tilstrækkeligt til at dække Finansernes Behov. Der er naturligvis blevet bemærket, at det var uonfskeligt, at Menigmand skulde betale mere end hidtil. Jeg har, som sagt, ikke nævnt ved de Beregninger, jeg gjorde, at han skulde gjøre dette, men jeg paastaar iøvrigt, at selv om nu en meget simpel Mand herefter kom til at betale 1 Rd. mere om Aaret for sin Kaffe og sit Sukker, naar han saa ved Afflasselsen af Sold paa de andre Gjenstande tjente 9 Mk., saa var han dog ikke saa uhyre meget at beklage, og naar de ærede Herrer ville erindre Alt, hvad et Mennefs behøver, saa er det dog ikke alene Sukker og Kaffe. Den simple Mand kan dog undertiden være nødt til at tage Klæder paa, han bruger Læder, Løkker, Søm, Dre og Kniv, og vil man se efter, hvad alle de Varer, som snart kaldes Sfenfram- og snart Galanterivarer og jeg veed ikke hvad, betale i Sold, saa vil man finde, at det ikke er nogen saa urimelig Beregning, jeg gjorde. Jeg binder mig naturligvis ikke til Tallene 6 Mk. og 9 Mk., men jeg siger blot, at i det Hele taget maatte den menige Mand være tjent med, om vi fik en saadan Reform som den, jeg har bragt paa Dmtale. Den høitærede Finansminister skændede jo ikke Bessjæftelsesystemet nogen videre Dpmærksomhed, end at han udtalte den Formening, at man lidt efter lidt skulde hobe de Begunstigelser, som vare givne visse Fabrikker, men jeg tillader mig at paastaa, at de bleve opsagte i 1797, og saa kunne de vel nok nu endelig flytte. Saa ofte denne Sag har været paa Bane, have vi hørt det Samme; men de Bessjæftelsesstykker, som endnu ere tilbage, løffe som ærede Medlemmer have anført, Andre til at gjøre det Samme, og man bliver ved at have hele denne Sværm af bessjæftede Folk, fordi vi ere for godmodige til endelig at erkevere vor Opsigelse. Hvad den høitærede Minister anførte mod Tobakken, er jo fuldkomment rigtigt, og jeg har heller ikke hørt den fjerneste Tvivl om, at der ikke kunde være Tale om, at vi skulde tilnærme sig at betale en ligesaa høj Sold af Tobak,